

TEREMTÉS

Végtelenség,
társágában vörösen háborgó
forró óceán,
fölötte gázok füstje
izzó harmat,
mélyében
terjedő erő morajlása,
ellentéte zsugorodás,
s tőle reped szilánkokra
egyensúlytalanul,
mint üveghegy,
a hirtelen dermedő óceán.

— Az eldobott kavics
peregve repül a térben,
erők vezérik pályáján. —
A kezdet szilánkjai
gyors forgás erőtől
naprendszereik pályára térnek.
Pont a pont körül forog
s pontok egy körül,
közöttük tátongó űr,
térdimenziók
a világmindenségben,
ahol teremtés ereje alkot.

2.

A kisugárzástól
gázok lebegnek az űrresekben,
köddé sűrűsödve
szívják fel a fényt,
villogó pontok alakjában
keringenek
és bomlasztott színeiket
sugárnyalábokban
lövellik minden irányba,
fényüktől törpiül az árnyék
és elvesz a homály.
— Lón világhosság! —

Repeszekből alakult
bolygótestek között
egy mákszemnyi göröngy,
lehüléstől
zsugorodott gyűrődésével,
porlepte felszínnel kering,
tojásdad pályája
naprendszerünk
tüzes máglyája körül
visszatérő zárt görbe vonal,
máglya tüzetől barnulva.
— Lón szilárd talaj! —

3.

A parányi rög
tovább tapossa
járatlan útját;
űrviharok között
gáztölcsérekben ringatva,
azok felhőiből letisztult
átlátszó köpeny kíséri
és óvja a széthullástól.
— Es lón levegő! —
Életet tápláló
íztelen, szagtalan
örökkévalóság.

Sűrű nehéz levegőből
lecsapódó kristálycseppek,
a szilárd kéreg
gyűrődéseiről leperegve
medrekbe futnak
és összegyűlt tömeggel
öntik el a lapályokat,
e szintelen
csepfolyós közegből.
— Lón víz! —
Talajnak, ásványnak
oldószeré.

4.

A nedv áttör a repedésen
a lég kitölti a rést,
bomlasztja a fényt
és a talaj megtartja a súlyt.
E bűvös erjesztőkatlan mélyén
mozgás erejétől
feltörnek az első csírák,
mozgó sejteik
a széttört sugárnyalábokból
szívják fel színeiket
a nyüzsgő sokasodásaikból.
— Lón élet! —

Fényáradatok
hosszú érlelésében,
természettörvények
módosulásától,
erjesztő mozgások
csíráinak halmozódásaiból
küszö élőlények a talajon.
Közöttük két lábton egyenesedik
létünk tudatos lénye,
gyakorolja a mozgást
és elindul, hogy felfedje
a mindenség titkait.

5.

Neki üzen a teremtés visszhangja,
a sugárzásnak csatornáin az úrból
és milliárd évek titkainak
születéséről mesél,
megvillannak olykor
a múlt neutronjai
a távolbalátó dimenziók
kristály képernyőjén;
előviláglík rajta
a lét enyészete
és bekeveredik
a jövő látomása.

A kozmosz kihalt világú
pontjainak hideg fényét szemléli,
hosszabbított szemlencsével,
keresi a ma született
csillagembriók körvonalait,
kíséri a fehér törpe útját
és várja az árnyékot,
hogy az ürrepedésekben
ismét felfedezze azt
fekete pont alakjában.
A látomásnak már nem lesz részese,
talán utódja, századik unokája,
mert a fényévek tartama örök élet.

6.

Űrutakat épít
s járdáin végiggyalogol
képzeletben,
majd a valóságban
nyomokat hagy
az idegen talajon
és annak porából magával hoz
egy marékrahalót,
hogy hónapban
vele izesítse
a csillagászat
tudományának eledelét.

Felkoncolja a szerves anyagokat,
feléli a fehérjét
és az, amit már
boszorkánykonyháján kotyvaszt,
nem táplálja az újraélesztést,
mert az életfehérje
csak élő szervezetben igazi,
holt anyagú testben
térfogat kitöltő csupán,
melybe még a lélek sem jár haza.
Ismétlődni kezd
az egyensúlytalanság!

7.

Megindul a termelés
hatálmás kalapácsos darálója,
melyben az őstestek
apró vasgolyókká zsugorodnak
és őrlődnek finom szilánkokká,
a még létező nedvektől
heveny folyós tömeggé válik a por,
melynek háborgó színét
az a kevés szétfröccsenő
piros adja meg.
— Amiből lettél,
azzá leszel! —

Eljön ama hetedik nap,
amikor elpihen minden,
mert ől az ürtemető csöndje,
csak a forróság lappang,
erjed tovább
és a súrlódás hevétől
megolvadnak a kristályok,
háborogni kezd ismét
a végtelenség óceánja
és a világmindenség
meglehetetlen partjai felé
igyekeznek hullámai.

8.

Majd egy hosszú pihenés után
kezdődik az újteremtés,
mert az idő fogalma
csak egy szigorú mértékegység!
Kétes a múlása!??
Van kezdete
és kezdőpontjába visszatérés!!!